

Received on: 24/06/2024

Revised on: 15/11/2024

Accepted on: 04/01/2025

Research
Article

Vol. 22, No. 1, Serial 41
Spring & Summer
2025
pp: 45-60

Identifying Factors Affecting the Quality of Physical Education Teaching in Schools (Case Study: Schools in South Khorasan Province)

[DOI: 10.22070/TLR.2025.18738.1551](https://doi.org/10.22070/TLR.2025.18738.1551)

Mahtab Nasseh ^{*1}, Faride Taghipour Jahromi ², Jafar Khoshbakhti ³,
Masoud Rezai ⁴

1. Assistant Professor of Sports Management, University of Birjand, Birjand, Iran. (Corresponding Author)
Email: Mahtabnasseh@birjand.ac.ir
2. PhD in Sports Management, University of Isfahan, Isfahan, Iran.
Email: faride.taghipour@yahoo.com
3. Associate Professor of Sports Management, University of Birjand, Birjand, Iran.
Email: jafar_khoshbakhti@yahoo.com
4. Master of Sports Management, University of Birjand, Birjand, Iran.
Email: m_rezai@yahoo.com

Abstract

Aim and introduction: Physical education in schools is fundamentally important for the educational, social, individual, and behavioral development of students. It plays a crucial role in preventing inactivity and sedentary lifestyles. It plays a crucial role in promoting physical activity, creating vitality and health, and identifying the country's sports talents through student participation and school sports teams. The purpose of this study was to identify the factors affecting the improvement of the quality of physical education teaching in schools in South Khorasan Province.

Methodology: The present study is applied in purpose and qualitative in method, utilizing a content analysis strategy. Following qualitative content analysis with an inductive approach, data from interviews with 12 executive-scientific experts in sports were analyzed. For this purpose, the interview text was initially divided into semantic units, which were then summarized and converted into codes. After completing the coding stage, the researchers assigned a label to each code based on theoretical foundations, relevant literature, and previous studies. They then grouped the subthemes that exhibited the greatest semantic and conceptual similarity, thereby generating new meanings and terminology. Finally, the main categories were established. The statistical population in this study consisted of elites and experts in the field of sports who had a background in teaching physical education in schools located in South Khorasan Province. In order to conduct semi-structured interviews, the purposive sampling method and the snowball sampling technique were used. The data collection tool included in-depth and semi-structured interviews, which were designed based on both empirical and theoretical foundations. The content and face validity of the interview framework form were confirmed from the experts' perspective, and the reliability of the coding was established through the inter-coder reliability method, which yielded a rate of 75%.

Finding: In this study, to achieve the primary objective of the research, we reviewed articles, theses, books, and websites related to the topic. Subsequently, we conducted interviews with 12 faculty members from the Department of Physical Education, as well as officials and experts from the General Directorate of Education, all of whom had experience teaching physical education in schools across South Khorasan Province. The process of studying, reviewing, and

Received on: 24/06/2024

Revised on: 15/11/2024

Accepted on: 04/01/2025

**Research
Article**

Vol. 22, No. 1, Serial 41

*Spring & Summer
2025*

pp: 45-60

analyzing data from these interviews resulted in the identification of 92 subcomponents and 15 subcategories, which were organized into three main categories: teacher empowerment, enhancement of educational requirements and strategies, and the synergy of teaching implementation methods. The teacher empowerment factor included four dimensions: attracting and employing expert teachers, developing teachers' educational productivity, holding effective in-service courses, and developing knowledge management within the organization. The factor of improving requirements and educational strategies includes five dimensions: improving hardware facilities in schools, refining educational content, promoting greater interaction between the Ministry of Science and the Ministry of Education, implementing cultural strategies, and evaluating teachers. The synergistic factors influencing the implementation of teaching methods encompass six dimensions: utilizing optimal teaching strategies, addressing time constraints, employing efficient implementation techniques, establishing effective goal-setting practices, ensuring participation and support from officials, and revising student evaluation methods.

Discussion and Conclusions: In this study, an attempt has been made to examine and analyze the factors affecting the improvement of the quality of physical education teaching in schools in South Khorasan Province. The components identified from the qualitative survey were categorized into three general factors: teacher empowerment, the enhancement of requirements and educational strategies, and the synergy of teaching implementation methods. According to the interviewees, if education systems establish rigorous criteria for recruiting and employing physical education teachers and differentiate teachers based on their skills and expertise at various levels, it can create a solid foundation for empowering teachers. Considering the important role of universities in educating and training expert and specialized teachers in the field of sports, it is essential to create a physical education orientation in universities. The university's educational syllabi should be updated, with greater emphasis placed on internships and experiential learning. One effective way to enhance teaching is through the active participation and support of university officials. With the positive performance of physical education teachers in schools and the growing awareness among administrators and officials regarding the objectives of physical education lessons, a foundation is established for their support and involvement in achieving these goals. This collaboration can enhance the quality of physical education instruction in schools. Improved quality of physical education teaching not only fosters greater student participation in classes but also enhances their ability to perform sports skills proficiently, thereby contributing to the development of their motor literacy. On the other hand, it fosters a healthy and active lifestyle within society by transforming the perspectives and attitudes of officials and families toward physical education. This initiative enhances students' lifestyles, boosts their vitality and enthusiasm, and elevates teachers' motivation. In fact, when the managers and officials of the Education Department of South Khorasan Province utilize expert teachers to instruct physical education in schools and enhance their skills through conferences, workshops, and other professional development opportunities, while also providing the necessary sports facilities for effective teaching and student engagement, it will lead to teachers delivering educational content with increased effort, motivation, and creativity. As a result, we can expect to see an improvement in the quality of physical education instruction in schools across South Khorasan Province, greater student participation, and, ultimately, a positive impact on the community.

Keywords: Teaching, Physical Education, Schools, Requirements, Empowerment.

شناسایی عوامل اثرگذار بر بهبود کیفیت تدریس تربیت‌بدنی در مدارس (مطالعه موردی: مدارس استان خراسان جنوبی)

DOI: 10.22070/TLR.2025.18738.1551

مهتاب ناصح^{۱*}، فریده تقی‌پور جهرمی^۲، جعفر خوشبختی^۳، مسعود رضائی^۴

۱. استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران. (نویسنده مسئول)
Email: Mahtabnasseh@birjand.ac.ir
۲. دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.
Email: faride.taghipour@yahoo.com
۳. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.
Email: jafar_khoshbakhti@yahoo.com
۴. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.
Email: m_rezai@yahoo.com

چکیده

تربیت‌بدنی در مدارس بر تغییرات رفتاری، فردی، اجتماعی و آموزشی در زندگی دانش‌آموزان تأثیرات اساسی می‌گذارد و برای جلوگیری از بی‌حرکی و غیرفعال بودن آنان از اهمیت بسزایی برخوردار است. هدف از پژوهش حاضر شناسایی عوامل اثرگذار بر بهبود کیفیت تدریس تربیت‌بدنی در مدارس استان خراسان جنوبی بود. روش این پژوهش ازلحاظ هدف کاربردی و ازلحاظ روش کیفی است که از راهبرد تحلیل محتوا استفاده شده است. جامعه آماری نخبگان و متخصصان مرتبط با حوزه ورزش هستند که سابقه تدریس تربیت‌بدنی در مدارس استان خراسان جنوبی دارند. در این پژوهش، با ۱۲ نفر از آن‌ها به صورت هدفمند به روش گلوله‌برفی تا رسیدن به اشباع نظری مصاحبه شد. ابزار جمع‌آوری داده‌ها مصاحبه نیمه‌ساختاریافته بود. روایی محتوایی و صوری فرم چهارچوب مصاحبه از دیدگاه متخصصان و پایایی کدگذاری‌ها از طریق روش پایایی بین دو کدگذار (۷۵ درصد) تأیید شد. براساس نتایج به‌دست‌آمده عوامل مؤثر بر بهبود کیفیت تدریس تربیت‌بدنی شامل سه مؤلفه اصلی توانمندسازی معلمان، بهبود الزامات و راهبردهای آموزشی و هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی تدریس و ۱۵ مؤلفه فرعی و ۹۲ زیرمؤلفه بود. با توجه به نتایج تحقیق می‌توان الزامات و راهبردهای آموزشی را برای جذب و به‌کارگیری معلمان توانمند و متخصص فراهم کرد تا با هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی درس تربیت‌بدنی توسط آن‌ها، شاهد بهبود کیفیت تدریس تربیت‌بدنی در مدارس، مشارکت بیشتر دانش‌آموزان، توسعه سواد حرکتی و ایجاد سبک زندگی سالم و فعال در جامعه بود.

واژگان کلیدی: تدریس، تربیت‌بدنی، مدارس، الزامات، توانمندسازی.

نشریه علمی
پژوهشی‌های
آموزش و یادگیری

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۴/۰۴
تاریخ اصلاحات: ۱۴۰۳/۰۸/۲۵
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۰/۱۵

مقاله پژوهشی

Journal of
Training & Learning
Researches
Vol. 22, No. 1, Serial 41
Spring & Summer
2025

دوره ۲۲، شماره ۱، پیاپی ۴۱
بهار و تابستان ۱۴۰۴
صص: ۴۵-۶۰

مقدمه

در دنیایی که به سرعت در حال تغییر است، دانش‌آموزان در مدارس از مهارت‌های فردی و اجتماعی متعددی همچون مهارت‌های ارتباطی با هم‌سالان، رفتارهای اجتماعی (مانند احترام) و مهارت‌های رهبری، حل مسئله و مسئولیت‌پذیری فردی و اجتماعی بهره‌مند می‌شوند. هنگامی که دانش‌آموزان این مهارت‌های فردی و اجتماعی را توسعه می‌دهند، نه تنها یادگیرندگان موفق‌تری خواهند بود، بلکه احتمال انتقال مهارت‌ها به زندگی بزرگ‌سالی را نیز خواهند داشت [۱]. شواهد نشان می‌دهد که دانش‌آموزان این مهارت‌های فردی و اجتماعی را از طریق مشارکت در تربیت بدنی [۲] و ورزش توسعه می‌دهند [۳].

مشارکت در فعالیت‌های ورزشی، زمینه‌های مناسبی برای یادگیری این مهارت‌هاست؛ زیرا موجب انتقال این مهارت‌ها به سایر حوزه‌های زندگی است [۴]. مهارت‌ها، رفتارها و نگرش‌های اجتماعی مثبت از طریق مشارکت فعال در برنامه‌های ورزشی با ساختار مناسب ورزش مدارس ایجاد می‌شوند که می‌توانند به رشد عزت نفس، عملکرد شناختی، رشد روانی اجتماعی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان کمک کنند [۵]. مشارکت فعال در برنامه‌های ورزشی مدارس، حافظه و توان یادگیری دانش‌آموزان و توانایی‌های حل مسئله را افزایش می‌دهد. علاوه بر این، باعث می‌شود دانش‌آموزان دیدگاه مثبتی به افراد دیگر (همکلاسی‌های خود) داشته باشند و با ارتباط مناسب، محیط آموزشی سالمی ایجاد کنند. درس تربیت بدنی به دانش‌آموزان می‌آموزد که چگونه تحرک و فعالیت جسمانی را با فعالیت روزانه خود درآمیزند و از شیوه زندگی فعال و سالمی پیروی کنند. همچنین به گونه‌ای پرورش یابند که بتوانند با چالش‌های اجتماعی برخورد مناسبی داشته باشند [۶]. افزون بر این‌ها، فعالیت بدنی مزایایی را برای پیامدهای مربوط به مدرسه مانند رفتار در کلاس، عملکرد شناختی و پیشرفت تحصیلی فراهم می‌کند [۷].

علاقه فزاینده‌ای به نقش مشارکت تربیت بدنی و

ورزش در ارتقای رشد فردی و اجتماعی وجود دارد، اما باید خاطرنشان کرد که شرکت در فعالیت‌های تربیت بدنی و ورزش مدارس به‌طور خودکار به نتایج مثبت نمی‌انجامد [۸]. این مسئولیت معلمان تربیت بدنی است که شرایط آموزشی را ایجاد کنند تا براساس آن نتایج مثبت حاصل شود [۹].

از این رو، بهبود کیفیت آموزش برای کل جامعه جهانی یکی از مهم‌ترین مسائلی است که با به‌روزرسانی محتوای آموزشی، استفاده از تکنولوژی آموزشی نوآورانه و سازماندهی فرایند آموزشی مرتبط است [۱۰]. یکی از عواملی که بر کیفیت تدریس تأثیر می‌گذارد، ابزار و امکانات یادگیری است [۱۱]. امکانات زیربنایی ابزارها و امکاناتی هستند که با توجه به کارکردهایشان [۱۲] در فعالیت‌های آموزشی و یادگیری تربیت بدنی، ورزش و سلامت استفاده می‌شوند [۱۳]. اهمیت امکانات زیرساختی در توسعه تربیت بدنی، سیستم‌های یادگیری، سلامت و ورزش، به‌منظور فراهم آوردن و تکمیل کردن امکانات و زیرساخت‌های تربیت بدنی، ورزش و سلامت برای معلمان و دانش‌آموزان مفید است؛ به‌طوری که یادگیری را تسهیل و هدف‌های یادگیری را قابل دستیابی می‌کند [۱۴]. به‌طورکلی، می‌توان گفت که امکانات زیربنایی مورد نیاز برای معلم باید به‌نحوی فراهم باشد که باعث یادگیری موفق تربیت بدنی در دانش‌آموزان، هم در کلاس و هم خارج از کلاس شود [۱۵]. بااین‌همه، محدودیت امکانات زیرساختی در یادگیری تربیت بدنی و ورزش یکی از مشکلات واقعی در دنیای آموزش است [۱۶].

روش‌ها و رویه‌های مورد استفاده معلمان، یکی دیگر از عوامل تأثیرگذار بر کیفیت تدریس است که شرایط بهینه را برای تدریس منطقی و کارآمد، زمینه حداکثری فعالیت‌های فردی - گروهی دانش‌آموزان و رشد کامل شخصیت آن‌ها فراهم می‌کند. روش تدریس از تجربه‌های مداوم هر معلم و ترکیب ایده‌های جدید ناشی می‌شود. معلم براساس ماهیت و ویژگی‌های محتوای درسی، سطح توانایی و آمادگی دانش‌آموزان،

مهارت‌های حرکتی آن‌ها و شرایط محیطی، روشی را برای آموزش انتخاب می‌کند. همه روش‌ها به هم متصل و مکمل یکدیگر هستند و اغلب به جای یکدیگر استفاده می‌شود؛ با این حال از آنجاکه تربیت بدنی یک رشته آموزشی منحصربه‌فرد است، معلم در هنگام کار با دانش‌آموزان به رویکردهای تخصصی نیازمند است. از آنجاکه این به معلم بستگی دارد که از کدام روش استفاده کند، او این فرصت را دارد که دائماً روش‌های جدید را تحقیق و توسعه دهد [۱۷]؛ اما از آنجاکه تربیت بدنی همانند سرمایه‌ای باارزش برای دانش‌آموزان سودمند است و باید متناسب با ارزش‌ها و اولویت‌های موجود در مدرسه باشد، معلمان تربیت بدنی می‌بایست به دانش‌آموزان در تقویت مهارت‌های حرکتی کمک کنند و میزان خودباوری را در دانش‌آموزانی که در امر ورزش و حرکت‌های بدنی ضعیف هستند، افزایش دهند [۱۸]. ازجمله اثرگذارترین عوامل بر گرایش دانش‌آموزان به ورزش در مدارس، معلم تربیت بدنی، عوامل فردی، خانواده، محیط زیست، جامعه و مدرسه است [۱۹]؛ از این رو باید رویکردی جدید در آموزش معلمان با هدف تضمین دستیابی به شایستگی‌های کلیدی و همچنین تغییر در شیوه استخدام و آموزش اولیه معلمان به کار گرفته شود تا بتوان در تخصص و حرفه‌ای شدن معلمان تربیت بدنی به پیشرفت گسترده‌ای دست یافت و مسیر آموزشی را به سمت بهترین شیوه‌های آموزش تنظیم کرد [۲۰].

علی‌رغم تلاش‌های مدیران و معلمان تربیت بدنی به منظور برگزاری مطلوب کلاس‌های درس تربیت بدنی در مدارس، اما اغلب شاهد اتلاف وقت دانش‌آموزان در ساعت درس تربیت بدنی هستیم؛ بنابراین افزایش ساعت درس تربیت بدنی برای تأمین نیازهای حرکتی دانش‌آموزان از یک سو و آگاه شدن از دانش ورزشی در کلاس‌های تئوری از سوی دیگر و همچنین توجه به ویژگی‌ها، نیازها و علایق دانش‌آموزان در تدوین برنامه‌های آموزشی، می‌تواند در افزایش کیفیت بخشی درس تربیت بدنی در مدارس مفید واقع شود [۲۱].

البته با برنامه‌ریزی و اجرای صحیح کلاس تربیت بدنی، بهبود شرایط مادی و مکانی برای اجرای مطالب برنامه‌ریزی شده، آموزش افراد با نظارت بر کار آن‌ها و ارزیابی دستاوردهای دانش‌آموزان در مهارت‌های حرکتی و ورزشی، می‌توان اثرات منفی ساعت‌های ناکافی در هفته را کاهش داد [۱۷]. سیاست‌های جهانی نیز رویکردهای کل مدرسه^۱ را به‌عنوان راهکاری به‌منظور بهبود سطح فعالیت بدنی ناکافی در مدارس توصیه می‌کنند [۲۲]. آن و لیو^۲ [۲۳] در پژوهشی اشاره کردند که ایالت‌هایی که در مدارس آن، بر درس تربیت بدنی قوانینی حاکم بود، نسبت به ایالت‌های دیگر، دانش‌آموزان روزهای بیشتری در هفته و زمان بیشتری را در طول روز به مشارکت در فعالیت بدنی اختصاص می‌دادند. نادری و همکاران [۲۴] معتقدند که عوامل مرتبط با معلم ازجمله تجربه، تخصص، مهارت ارتباطی، توانایی کنترل کلاس، مسئولیت‌پذیری، اخلاق، نوآوری و خلاقیت از عوامل علی مؤثر بر اثربخشی روش تدریس تربیت بدنی در مدارس ابتدایی کشور است. همچنین شرایط زمینه‌ای شامل امکانات، فاکتورهای مدیریتی، کارمندگزینی و برنامه‌ریزی و شرایط مداخله‌گر در اثربخشی روش تدریس درس تربیت بدنی شامل بودجه، نگرش والدین، نگرش مسئولین و نگرش دانش‌آموزان مؤثر است. تسانگاریدو^۳ [۲۵] بیان کرده است که هدف اصلی تربیت بدنی در سال‌های اولیه فراهم کردن فرصتی برای رشد مهارت‌های روانی حرکتی، شناختی و اجتماعی کودکان است. او تربیت بدنی را از موضوع‌های مهم در برنامه درسی مدرسه می‌داند و معتقد است که جایگاه تربیت بدنی در مدارس بسیار ضعیف است و همانند موضوعی حاشیه‌ای به آن توجه می‌شود. همچنین مربیان دبستان با مشکلات، کمبودها و محدودیت‌های مربوط به منابع آموزشی روبه‌رو هستند و به برنامه‌های توسعه مهارت حرفه‌ای

1. whole_school approaches
2. An & Liu
3. Tsangaridou

نیاز دارند. لی و لای^۱ [۲۶] نیز اشاره کردند که برنامه صحیح برای پرورش استعدادهاى تربیت‌بدنی باید به‌گونه‌ای تنظیم شود که روش‌های آموزش در تربیت بدنی را تغییر دهد یا عوامل مخاطره‌آمیز آن را حذف کند. درعین حال، وی^۲ [۲۷] معتقد است که محتوای آموزشی باعث شده است که میزان علاقه و اشتیاق دانش‌آموزان به ساعت درس تربیت بدنی کاهش یابد.

بنابراین، باوجود اینکه تربیت‌بدنی در مدارس به‌عنوان عاملی برای ارتقای فعالیت‌های جسمانی، ایجاد نشاط و سلامت و همچنین کشف استعدادهاى ورزشی کشور در قالب دانش‌آموزان و گروه‌های ورزشی در مدارس از اهمیت بسزایی برخوردار است، اما در این زمینه، مشکلات زیادی وجود دارد و غالباً مدارس با چالش‌های زیادی در اجرای برنامه‌های آموزشی در زمینه تربیت‌بدنی ازجمله در بودجه، جو مدرسه، خودکارآمدی معلمان، نیازهای برنامه درسی و پشتیبانی اجرا مواجه هستند [۲۸]؛ با توجه به اینکه در اسناد بالادستی آموزش و پرورش، در تمام سطوح شش‌گانه، به تربیت جسمی و روانی اشاره و در ساحت زیستی و بدنی به‌طور ویژه به آن پرداخته شده است و ازطرفی فلسفه تربیت‌بدنی ضمن هدایت و راهنمایی معلمان تربیت‌بدنی و آگاه‌سازی جامعه از ارزش‌های تربیت‌بدنی، ارتباط بین تربیت‌بدنی و تعلیم و تربیت را بیان می‌کند؛ به‌طوری که تقویت هریک می‌تواند در رشد و توسعه دیگری نقش داشته باشد. بر همین اساس، هدف محققان در این پژوهش، شناسایی عوامل اثرگذار بر بهبود کیفیت تدریس تربیت‌بدنی در مدارس استان خراسان جنوبی است.

روش‌شناسی

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از نظر روش کیفی است که از راهبرد تحلیل محتوا استفاده شده

است. مطابق با تحلیل محتوای کیفی با رویکرد استقرایی، داده‌های حاصل از مصاحبه با ۱۲ نفر از خبرگان علمی - اجرایی در ورزش تجزیه و تحلیل شدند؛ برای این منظور، ابتدا متن مصاحبه به واحدهای معنایی تقسیم و در مرحله بعد خلاصه و به کدها تبدیل شد. پس از اتمام مرحله کدگذاری، پژوهشگران با توجه به مبانی نظری، ادبیات پژوهش و مطالعات انجام‌شده برای هریک از کدها یک پرچسب انتخاب کردند. پس از آن مضامین فرعی‌ای که بیشترین قرابت معنایی و مفهومی را با یکدیگر داشتند، کنار هم قرار دادند و معانی و واژه‌های جدید خلق کردند؛ سپس طبقات اصلی انتزاع شد.

جامعه آماری در این پژوهش، نخبگان و متخصصان مرتبط با حوزه ورزش هستند که سابقه تدریس تربیت‌بدنی در مدارس استان خراسان جنوبی دارند. به‌منظور نمونه‌گیری برای انجام مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته از روش نمونه‌گیری هدفمند و تکنیک نمونه‌گیری گلوله‌برفی استفاده شد. برای اجرای نمونه‌گیری ابتدا فهرستی از خبرگان و متخصصان شامل استادان دانشگاه و مسئولان و کارشناسان اداره کل آموزش و پرورش که سابقه تدریس درس تربیت بدنی در مدارس استان خراسان جنوبی داشتند، براساس شاخص‌های تعیین‌شده در انتخاب نمونه‌ها تهیه و سپس مصاحبه انجام شد. پس از اتمام هر مصاحبه، از هریک از مصاحبه‌شوندگان خواسته شد تا تجربه بعدی را پیشنهاد دهد. این کار تا زمانی ادامه یافت که با تمام افرادی که خبرگان معرفی کرده بودند، مصاحبه شد.

ابزار گردآوری داده‌ها شامل مصاحبه‌های عمیق و نیمه‌ساختاریافته بود که براساس مبانی نظری و تجربی تدوین شدند. روایی محتوایی و صوری فرم چهارچوب مصاحبه از دیدگاه متخصصان تأیید شد. برای محاسبه پایایی از روش پایایی بین دو کدگذار استفاده شد. در این روش، از یک دبیر تربیت‌بدنی درخواست شد تا به‌عنوان همکار پژوهش در پژوهش مشارکت کند. آموزش‌ها و تکنیک‌های لازم برای کدگذاری مصاحبه به

1. Li & Lai
2. Wei

جدول (۱) مقدار ۷۵ درصد محاسبه شد که می توان ادعا کرد میزان پایایی تحلیل مصاحبه کنونی مناسب است (جدول ۱).

ایشان انتقال داده شد، سپس محقق به همراه این همکار تعداد سه مصاحبه را کدگذاری کرد و درصد توافق درون موضوعی که به عنوان شاخص پایایی تحلیل به کار می رود، با استفاده از فرمول (۱) و اطلاعات ارائه شده در

$$\text{فرمول (۱) محاسبه پایایی} = \frac{\text{تعداد توافقات} \times 2}{\text{تعداد کل کدها}} \times 100\%$$

درصد پایایی بین بازآزمون

جدول (۱) نتایج پایایی بین دو کدگذار

کد مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	پایایی بازآزمون
۱	۴۳	۱۶	۰/۷۴
۵	۵۷	۲۱	۰/۷۳
۹	۶۵	۲۵	۰/۷۶
کل	۱۶۵	۶۲	۰/۷۵

یافته‌ها

کارشناسان اداره کل آموزش و پرورش مصاحبه شد که همه آن‌ها سابقه تدریس تربیت بدنی در مدارس استان خراسان جنوبی داشتند. اطلاعات جمعیت‌شناختی آن در جدول شماره (۲) مشاهده می‌شود.

در این پژوهش به منظور رسیدن به هدف اصلی پژوهش، پس از مطالعه مقاله‌ها، پایان‌نامه‌ها، کتاب‌ها و سایت‌های مرتبط با موضوع پژوهش، با ۱۲ نفر از اعضای هیئت علمی رشته تربیت بدنی، مسئولان و

جدول (۲) اطلاعات جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان

متغیر	وضعیت	فراوانی	درصد
جنسیت	مرد	۸	۶۶/۶۷
	زن	۴	۳۳/۳۳
حوزه کاری	دانشگاه	۷	۵۸/۳۳
	اداره کل آموزش و پرورش استان	۵	۴۱/۶۷
تحصیلات	فوق لیسانس	۴	۳۳/۳۳
	دکتری	۸	۶۶/۶۷
سابقه کاری	کمتر از ۱۰ سال	—	—
	۱۰ تا ۲۰ سال	۳	۲۵
	بیشتر از ۲۰ سال	۹	۷۵

معلمان، بهبود الزامات و راهبردهای آموزشی، هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی تدریس جای گرفتند. در جدول شماره (۳) به صورت خلاصه نشان داده شده است.

مطالعه، بررسی و تحلیل داده‌های حاصل از همه مصاحبه‌ها به ایجاد ۹۲ زیرمؤلفه، ۱۵ طبقه فرعی یا زیرمقوله انجامید که در سه طبقه اصلی، توانمندسازی

جدول (۳) طبقات اصلی، طبقات فرعی و مفاهیم استخراج شده

طبقات اصلی	طبقات فرعی	مفاهیم (شماره مصاحبه‌شونده)
توانمندسازی معلمان	جذب و به‌کارگیری معلمان متخصص	در نظر گرفتن فیلترهای قوی برای جذب نیروی متخصص (p3)، تفکیک معلمان در مقاطع مختلف براساس تخصص و مهارت‌های آن‌ها (p4)، حذف عوامل غیرضروری و غیرمرتبط با آموزش از فرایند استخدام (p7).
	توسعه بهره‌وری آموزشی معلمان	تشویق معلمان برای استفاده از فعالیت‌های خلاق در آموزش (p2)، تبیین حقوق ورزشی (p3)، برگزاری جلسات اختصاصی میان معلمان تربیت‌بدنی و والدین به‌منظور آگاهی‌بخشی (p4)، تعریف برنامه برای معلمان با توجه به محدودیت زمانی (p8)، رفع تضاد میان قوانین و مقررات آموزش و پرورش و معاونت تربیت‌بدنی (p9)، تدوین شرح وظایف معلمان تربیت‌بدنی (p10).
	برگزاری دوره‌های ضمن خدمت اثربخش	نیازسنجی از معلمان برای طراحی دوره‌های ضمن خدمت (p1)، ارائه آموزش‌های لازم به معلمان به‌تناسب مقطع (p2)، تمرکز بر محتوا در دوره‌های ضمن خدمت به‌جای ارزشیابی (p3)، برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌ها در قالب کلاس‌های مربیگری و داوری (p4)، تخصیص امکانات لازم به معلمان برای پیاده‌سازی مطالب آموزش‌دیده در کلاس (p5)، استفاده از مدرسان و معلمان متخصص برای کمک به معلمان تازه‌کار در امر آموزش (p7)، تهیه امکانات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری مناسب به‌منظور برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌های آموزشی (p8)، برگزاری دوره‌ها به‌صورت مداوم (p9)، تأکید بر به‌روزرسانی اطلاعات و ارتقای علمی و عملی معلمان (p11)، تدوین برنامه استراتژیک ضمن خدمت معلمان تربیت‌بدنی (p12).
	توسعه مدیریت دانش در سازمان	ایجاد کارگاه‌های دانش‌افزایی و مهارت‌افزایی (p1)، ایجاد فرصت‌هایی برای تبادل دانش و تجربه‌های معلمان (p3)، توجه به شایسته‌سالاری مبتنی بر دانش (p4)، بهره‌گیری از نوین‌های اطلاعاتی و ارتباطی و ایجاد محیط تشویق‌کننده برای استفاده از آن در امر آموزش (p5)، استقبال از ایجاد ابتکارات معلمان در کیفیت‌بخشی به آموزش تربیت‌بدنی با در نظر گرفتن مشوق‌های مالی و غیرمالی (p6)، اعمال شیوه‌های تشویقی برای توسعه دانش و مهارت‌های معلمان تربیت‌بدنی (p7)، استفاده از تجربه‌های معلمان موفق و باتجربه (p10)، استفاده از تجربه معلمان بازنشسته در هدایت دیگر معلمان (p12).
بهبود الزامات و راهبردهای آموزشی	بهبود امکانات سخت‌افزاری مدارس	تعامل با افراد و سازمان‌های ذی‌ربط برای تهیه و استفاده از امکانات ورزشی آن‌ها (p1)، ایجاد فضاهای ورزشی به‌صورت مجتمع میان چند مدرسه دخترانه (p3)، استفاده از بخش‌های بدون استفاده مدرسه (p5)، تدوین قوانین و الزام کارخانه‌ها و سازمان‌ها برای اختصاص بخشی از درآمد به مدارس (p6)، کمک گرفتن از افراد، سازمان‌ها و نهادهای مختلف به‌منظور اسپانسر شدن در رویدادهای ورزشی مدرسه (p7)، تعامل وزارت‌های بهداشت، ورزش و جوانان و آموزش و پرورش به‌منظور ترویج سبک زندگی فعال در مدارس از طریق درس تربیت‌بدنی (p8)، استفاده از سالن‌های ورزشی سایر ارگان‌ها در محدوده ساعت‌های آموزشی مدارس دخترانه (p10)، استفاده از نظر متخصصان تربیت‌بدنی در نوسازی و طراحی فضاهای ورزشی مدارس (p11).
	محتوای آموزش	تدوین محتوای آموزشی براساس امکانات مدارس (p1)، مشخص بودن تکالیف ورزشی خارج از مدرسه (p3)، تعریف فعالیت ورزشی روزانه در برنامه درسی (p5)، تعیین فعالیت مناسب برای دانش‌آموزان دارای محدودیت پزشکی (p6)، مشخص بودن محتوای آموزشی برای اولیای دانش‌آموزان (p7)، بومی‌سازی محتوای تدریس (p8)، بازبینی محتوای آموزشی براساس توجه به هدف‌های متعدد تربیت‌بدنی (p10)، استفاده از رسانه‌های اجتماعی نوین برای اشتراک محتوای آموزشی مرتبط با درس تربیت‌بدنی (p11)، تهیه محتوای چندرسانه‌ای برای افزایش اثربخشی آموزش (p12).

ادامه جدول (۳) طبقات اصلی، طبقات فرعی و مفاهیم استخراج شده

طبقات اصلی	طبقات فرعی	مفاهیم (شماره مصاحبه شونده)
بهبود الزامات و راهبردهای آموزشی	تعامل بیشتر وزارت علوم با وزارت آموزش و پرورش	ایجاد گرایش آموزش تربیت بدنی در دانشگاه‌ها (p2)، به روز کردن سرفصل‌ها و آموزش‌های دانشگاهی براساس نیازهای آموزشی روز (p3)، تأکید بر تجربه‌اندوزی در درس کارورزی (p5)، استفاده از معلمان متخصص برای آموزش در دانشگاه (p7)، افزایش ساعت کارآموزی معلمان تربیت بدنی (p8)، برنامه‌محور بودن حضور کارورزان در مدارس مختلف (p9).
	راهبردهای فرهنگی	آموزش و ترویج سبک زندگی فعال (p2)، ایجاد نگرش مثبت به تربیت بدنی (p4)، تغییر نگرش به تربیت بدنی در میان خانواده، مدرسه و جامعه (p7)، تبیین نتایج بی‌توجهی به ورزش برای جامعه، خانواده‌ها و دانش‌آموزان (p8).
	ارزشیابی از معلمان	مشخص کردن معیار ارزشیابی براساس هدف‌های درس تربیت بدنی (p2)، برگزاری آزمون‌های دوره‌ای برای سنجش آمادگی معلمان (p10)، تعریف پارامترها و الزام معلمان به گذراندن آن‌ها در ابتدای هر سال (p11).
هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی تدریس	استفاده از روش تدریس بهینه	انتخاب روش تدریس براساس ویژگی و مهارت‌های دانش‌آموزان (p4)، استفاده از شیوه‌های ترکیبی (p6)، استفاده از روش‌های نوین تدریس (p7).
	جبران محدودیت زمانی	ایجاد کانون‌های ورزشی درون‌مدرسه‌ای (p1)، ترویج ورزش همگانی (p6)، اجرای ورزش صبحگاهی (p8)، تعریف تربیت بدنی به صورت فوق برنامه (p9)، برگزاری جشنواره‌های ورزشی و اعطای امتیاز به برندگان (p10)، ارجاع دانش‌آموزان مستعد و علاقه‌مند به هیئت‌های ورزشی (p11).
	استفاده از شیوه‌های اجرای کارآمد	توسعه سیستم استعدادیابی (p1)، در نظر گرفتن تفاوت‌های فردی، علاقه و گرایش دانش‌آموزان در آموزش تربیت بدنی در مدارس (p2)، هدفمند کردن دانش‌آموزان در درس تربیت بدنی و تبیین فواید ورزش برای دانش‌آموزان (p3)، ایجاد احساس نیاز به ورزش در دانش‌آموزان (p5)، تمرکز بر آموزش مهارت‌های پایه (p6)، استفاده از بازی برای افزایش انگیزه در آموزش تربیت بدنی (p7)، استفاده از اصول روان‌شناسی در هدایت دانش‌آموزان به سوی هدف‌های روانی-اجتماعی ورزش (p8)، استفاده از تکنولوژی به روز برای آموزش و طراحی سایت و برنامه‌ریزی در فضای مجازی (p9)، برگزاری نمایشگاه‌های دوره‌ای در حوزه تربیت بدنی (p10)، استفاده از تابلوی اعلانات و شبکه‌های اجتماعی مدرسه برای بیان نکته‌های آموزشی تربیت بدنی (p11)، توجه و مسئولیت دادن به دانش‌آموزان بی‌تحرك (p12).
	هدف‌گذاری اثربخش	به‌روزرسانی هدف‌ها و توجه به تمام ابعاد تربیت بدنی (p1)، اولویت‌گذاری ابعاد تربیت بدنی (p2)، تبیین میزان اثرگذاری تربیت بدنی باکیفیت در آینده پویا و فعال جامعه (p3)، تناسب بین هدف‌های تعریف‌شده و مجری هدف‌ها (p6)، ترغیب دانش‌آموزان به فعالیت بدنی با تبیین هدف‌های آموزشی در ابتدای هر دوره آموزشی (p7)، در نظر گرفتن زیرساخت‌ها در طراحی هدف‌ها (p8)، تبیین ارزش و اهمیت درس تربیت بدنی برای والدین و مسئولان مدارس (p9)، در نظر گرفتن خانواده‌ها به عنوان بخشی از جامعه هدف (p10).
	مشارکت و حمایت مسئولان	برگزاری دوره‌های آموزشی برای مدیران به منظور ایجاد توجه به هدف‌ها و کارکردهای درس تربیت بدنی (p3)، ملزم کردن مدیران به حمایت از درس تربیت بدنی در قالب آیین‌نامه (p4)، تعریف نقش و کمک گرفتن از کادر دفتری مدارس و خانواده‌ها در وصول به هدف‌های درس تربیت بدنی و نتایج مثبت عملکرد معلمان تربیت بدنی (p7).

ادامه جدول (۳) طبقات اصلی، طبقات فرعی و مفاهیم استخراج‌شده

طبقات اصلی	طبقات فرعی	مفاهیم (شماره مصاحبه‌شونده)
تجربیات و یادگیری	تجدیدنظر در شیوه‌های ارزشیابی از دانش‌آموزان	تأکید بر حضور فعال در ساعت درس تربیت‌بدنی (p4)، کم‌رنگ کردن ارزشیابی کمی در مباحث ارزشیابی (p6)، مقیاس مقایسه را خود فرد قرار دادن نه دیگران (p7)، مطابقت ارزشیابی با هدف‌های آموزشی تعریف‌شده و محتوای تدریس (p8)، در نظر گرفتن ارزشیابی تکوینی (p10)، ترکیب شیوه‌های متعدد ارزشیابی (توسط همکلاسی، خود فرد و معلم) (p11)، تأکید بر ارزیابی دانش‌آموز از میزان پیشرفت و انگیزشی بودن آن (p12).

بحث و نتیجه‌گیری

در این پژوهش تلاش شده است که عوامل اثرگذار بر بهبود کیفیت تدریس تربیت‌بدنی در مدارس استان خراسان جنوبی بررسی و تحلیل شود. مؤلفه‌های حاصل از پیمایش کیفی در قالب سه عامل کلی توانمندسازی معلمان، بهبود الزامات و راهبردهای آموزشی و هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی تدریس، به‌عنوان عوامل اثرگذار بر بهبود کیفیت تدریس تربیت‌بدنی شناسایی شد. عامل توانمندسازی معلمان شامل چهار بُعد جذب و به‌کارگیری معلمان متخصص، توسعه بهره‌وری آموزشی معلمان، برگزاری دوره‌های ضمن خدمت اثربخش و توسعه مدیریت دانش در سازمان بود. توانمندسازی معلمان را می‌توان فرایندی در نظر گرفت که از طریق آن، معلمان قادر به ارتقای مهارت‌ها و توانایی‌های خود برای رشد حرفه‌ای و حل مشکلات خود هستند [۲۹]. توانمندسازی به کاهش غیبت از فعالیت و کار، کاهش فشار عصبی و کاهش نقل‌وانتقالات افراد می‌انجامد [۳۰]. پژوهشگرانی همچون بالکار^۱ [۳۱] معتقدند که توانمندسازی عملکرد شغلی را افزایش می‌دهد. همچنین یک گزینه مدیریت استراتژیک است که می‌تواند معلمان را به کار و فعالیت فراتر از حد معمول تشویق کند، توانایی آن‌ها را برای پاسخ سریع به خواسته‌های دانش‌آموزان ارتقا دهد و از طرفی وابستگی شغلی معلم را بیشتر کند. وحدانی و همکاران [۳۲] تقویت و توانمندسازی نیروی انسانی را مهم‌ترین عامل در توسعه

ورزش دانش‌آموزی دانستند. طبق نظر مصاحبه‌شوندگان، در صورتی که آموزش و پرورش فیلترهایی قوی برای جذب و به‌کارگیری معلمان تربیت‌بدنی داشته باشد و معلمان را براساس مهارت و تخصصشان در مقاطع مختلف تفکیک کند، می‌تواند زمینه لازم را برای توانمندسازی معلمان فراهم کند. در این زمینه، قناعت و همکاران [۳۳] اشاره کردند که یکی از عوامل توسعه ورزش دانش‌آموزی، جذب مربیان و معلمان متخصص تربیت‌بدنی در آموزش و پرورش است. در صورتی که معلمان تربیت‌بدنی به استفاده از فعالیت‌های خلاق در آموزش خود تشویق شوند و از حقوق ورزشی، برگزاری جلسات اختصاصی میان معلمان تربیت‌بدنی و والدین برای آگاهی‌بخشی، تعریف برنامه برای معلمان با توجه به محدودیت زمانی، رفع تضاد میان قوانین و مقررات و شرح وظایف معلمان تربیت‌بدنی اطلاع صورت گیرد، این امر زمینه افزایش بهره‌وری آموزشی معلمان را فراهم می‌کند که این خود می‌تواند موجب توانمندسازی معلمان و توسعه بهبود کیفیت تدریس تربیت‌بدنی در مدارس شود.

عزیزی و همکاران [۳۴] نیز در پژوهش خود اشاره کردند که معلمان موفق افراد خلاق هستند که متناسب با موقعیت و امکانات محیطی، از تکنیک‌ها و شیوه‌های تدریس خلاقانه استفاده می‌کنند و بهره‌گیری از چنین رویه‌های خلاقانه‌ای زمینه اثربخشی فعالیت‌های آموزشی را فراهم می‌کند. توسعه مدیریت دانش در سازمان یکی دیگر از ابعاد توانمندسازی معلمان است که

1. Balkar.

پایه بر پیشرفت حرفه‌ای معلمان نشان می‌دهد که علی‌رغم تأثیرات مثبت این دوره‌ها بر رشد و پیشرفت حرفه‌ای، معلمان با مشکلاتی در زمینه محتوا، برنامه‌ریزی و سازمان‌دهی، محیط یادگیری، فرایند تدریس و یادگیری مواجه بوده‌اند. طبق نظر مصاحبه‌شوندگان، لازم است که برای طراحی محتوای دوره‌های ضمن خدمت، از معلمان نیازسنجی شود تا آموزش‌های لازم براساس نیاز معلمان و به تناسب مقطع به آن‌ها داده شود. همچنین باید امکانات لازم برای برگزاری کلاس‌های ضمن خدمت فراهم باشد و از نیروهای متخصص دعوت شود تا آموزش‌های لازم را به معلمان برای ارتقای اطلاعات علمی و عملی بدهند. در نهایت اینکه امکانات لازم برای پیاده‌سازی مطالب آموزش دیده در مدارس برای معلمان فراهم شود تا به بهبود کیفیت تدریس معلمان تربیت بدنی بینجامد.

براساس نتایج این پژوهش، بهبود الزامات و راهبردهای آموزشی عامل دیگری است که بر بهبود کیفیت تدریس تربیت بدنی اثرگذار است. این عامل مشتمل بر پنج بعد بهبود امکانات سخت‌افزاری در مدارس، محتوای آموزشی، تعامل بیشتر وزارت علوم با وزارت آموزش و پرورش، راهبردهای فرهنگی و ارزشیابی از معلمان است. یکی از ابعاد الزامات و راهبردهای آموزشی برای بهبود کیفیت تدریس تربیت بدنی، بهبود امکانات سخت‌افزاری مدارس است که طبق نظر مصاحبه‌شوندگان، آموزش و پرورش در صورت تعامل با سازمان‌های ذی‌ربط و استفاده از آن‌ها به عنوان اسپانسرهای رویدادهای ورزشی، نوسازی و طراحی فضاهای ورزشی برای استفاده از بخش‌های بدون استفاده مدارس و ایجاد فضاهای ورزشی به صورت مجتمع میان چند مدرسه دخترانه، می‌توانند منابع مالی و امکانات سخت‌افزاری خود را بهبود بخشند. حسینی و همکاران [۴۰] نیز معتقدند که اماکن و فضاهای ورزشی اساسی‌ترین بخش سخت‌افزاری در توسعه ورزش است و دسترسی عادلانه به فضاها و امکانات ورزشی و استفاده بهینه و ساماندهی مناسب

آموزش و پرورش با برگزاری کارگاه‌های دانش‌افزایی و مهارت‌افزایی، ایجاد فرصت‌هایی برای تبادل دانش و تجربه‌های معلمان، توجه به شایسته‌سالاری مبتنی بر دانش، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین اطلاعاتی و ارتباطی و ایجاد محیط تشویق‌کننده برای استفاده از آن در امر آموزش، استقبال از ایجاد ابتکارات معلمان در کیفیت بخشی به آموزش تربیت بدنی با در نظر گرفتن مشوق‌های مالی و غیرمالی، اعمال شیوه‌های تشویقی برای توسعه دانش و مهارت‌های معلمان تربیت بدنی، استفاده از تجربه‌های معلمان موفق و باتجربه، استفاده از تجربه معلمان بازنشسته در هدایت دیگر معلمان می‌تواند زمینه ایجاد، انتقال و به‌کارگیری دانش توسط معلمان را فراهم کند و باعث توانمندسازی آنان شود. درواقع، مدیریت دانش فرایند ایجاد، تأثیر، ارائه، توزیع و کاربرد دانش است که این پنج عامل زمینه آموزش بازخورد و آموزش مجدد و حذف آموزش را فراهم می‌آورند که معمولاً برای ایجاد، نگهداری و احیای قابلیت‌های سازمانی کاربرد دارند [۳۵] و به‌عنوان یکی از برجسته‌ترین فاکتورهای کلیدی به منظور افزایش عملکرد فردی، نوآوری، قابلیت‌های سازمانی و مزیت رقابتی در سازمان مطرح است [۳۶].

در این زمینه، چو^۱ [۳۷] نیز معتقد است که مدیریت دانش ایجاد فرایندهایی در مدرسه است که به ایجاد، اشتراک و کاربرد دانش در مدارس می‌انجامد؛ ازاین‌رو بدون اشتراک دانش در آموزش و پرورش، گرفتن تصمیم‌های مؤثر نیز امکان‌پذیر نخواهد بود. همچنین چو، وانگ و یوان^۲ [۳۸] نیز عنوان کردند که مدیریت دانش در مدارس برای بهبود کیفیت تدریس و تسهیم دانش در میان معلمان مؤثر است و به بهبود فرایند آموزش آنان کمک می‌کند. برگزاری دوره‌های ضمن خدمت اثربخش یکی دیگر از روش‌های توانمندسازی معلمان برای بهبود کیفیت تدریس تربیت بدنی در مدارس است که نتایج پژوهش ییلدیریم^۳ [۳۹] درباره تأثیر دوره‌های آموزش

1. Chu
2. Wang & Yuen
3. Yildirim

آن‌ها، ازجمله مؤلفه‌های اصلی توسعه پایدار در ورزش محسوب می‌شود. باکتیوروویچ [۱۷] معتقد است که نبود امکانات ورزشی (سالن‌های ورزشی، وسایل کمک‌آموزشی) و منابع مادی ناکافی برای تأمین وسایل ورزشی باعث می‌شود که کلاس‌های تربیت‌بدنی در مدارس در سطح لازم اجرا نشود و بسیاری از برنامه‌های درسی سالانه تربیت‌بدنی را نتوان اجرا کرد؛ درحالی‌که نتایج پژوهش دیگری در این زمینه نشان داد که شرایط ساختاری مدرسه مانند تعداد دانش‌آموزان و معلمان، اندازه حیاط مدرسه و تعداد مکان‌های ورزشی مدرسه، به‌عنوان پیش‌بینی‌کننده اجرای سیاست‌های فعالیت بدنی در مدرسه شناخته نشد؛ درحالی‌که عوامل دیگری چون تمایل مسئولان و معلمان مدرسه، منابع موجود، دسترسی به دانش و اطلاعات و مشارکت ذی‌نفعان به‌طور درخور ملاحظه‌ای با اجرای سیاست‌های فعالیت بدنی در مدارس مرتبط بود [۴۱]. چنین به نظر می‌رسد که عوامل ساختاری در کیفیت آموزش مؤثر هستند، اما شرط کافی برای تدریس باکیفیت نیست و در صورتی می‌تواند به آموزش باکیفیت بینجامد و دستیابی به هدف‌های آموزشی را ممکن کند که الزامات فرهنگی از قبیل اشتیاق به آموزش، درک هدف‌ها و کارکردهای تربیت‌بدنی و فرهنگ زندگی فعال در مدارس گسترش یابد. بر همین اساس، می‌توان به راهبردهای فرهنگی به‌عنوان یکی دیگر از الزامات و راهبردهای آموزشی اشاره کرد؛ به‌طوری‌که می‌توان با آموزش و ترویج سبک زندگی فعال، نگرشی مثبت به تربیت‌بدنی در میان خانواده، مدرسه و جامعه ایجاد کرد و این نگرش مثبت می‌تواند بر کیفیت تدریس معلمان تربیت‌بدنی در مدارس تأثیرگذار باشد. ساختارهای فرعی مانند جو یادگیری و سازگاری در درون مدرسه می‌تواند بر یادگیری تأثیر بگذارد. از آنجاکه جو سازمانی مفهومی اجتماعی است که ادراکات مرتبط با فرهنگ سازمانی، افراد درگیر در سازمان را منعکس می‌کند [۴۲]، می‌توان نتیجه گرفت که تمایل به یادگیری در مدرسه را می‌توان از طریق سایر عوامل مرتبط با بافت اجتماعی مدرسه از

قبیل فرهنگ که بر ارزش‌ها و هنجارها تأثیر می‌گذارد، توصیف کرد [۴۱]. در این زمینه، قناعت و همکاران [۳۳] در پژوهش خود به اهمیت فرهنگ به‌عنوان یک عامل مؤثر بر توسعه تربیت بدنی و ورزش دانش‌آموزی اشاره کردند و معتقدند آنچه افراد انتخاب می‌کنند برگرفته از نگرش‌ها، افکار و عقاید آن‌هاست؛ پس بی‌شک برای توسعه و رشد ورزش دانش‌آموزی آنچه دانش‌آموزان به‌عنوان فرهنگ در جامعه پذیرفته‌اند، نقش تأثیرگذاری خواهد داشت. درنتیجه، پیشنهاد می‌شود با نفوذ در باور دانش‌آموزان از طریق ارائه فواید روانی و جسمانی ورزش و آموزش آن به خانواده‌ها به‌منظور حمایت فرزندان به سمت ورزش به توسعه ورزش دانش‌آموزی کمک شود.

مشخص بودن محتوای آموزشی یکی دیگر از ابعاد بهبود الزامات و راهبردهای آموزشی است که طبق نظر مصاحبه‌شوندگان، توضیحات کامل محتوای آموزشی و قوانین رشته‌های مختلف، تعریف فعالیت ورزشی روزانه در برنامه درسی، مشخص بودن تکالیف ورزشی خارج از مدرسه، تبیین نتایج بی‌توجهی به ورزش برای جامعه، خانواده‌ها و دانش‌آموزان، تعیین فعالیت مناسب برای دانش‌آموزان دارای محدودیت پزشکی، مشخص بودن محتوای آموزشی برای اولیای دانش‌آموزان و بومی‌سازی محتوای تدریس، می‌تواند نقش مؤثری در پیاده‌سازی تدریس معلمان داشته باشد و زمینه مشارکت بیشتر دانش‌آموزان را فراهم کند. تعامل بیشتر دانشگاه‌ها با آموزش و پرورش یکی دیگر از الزامات و راهبردهای آموزشی برای بهبود کیفیت تدریس تربیت‌بدنی در مدارس است. دانشگاه به‌عنوان یک ارگان مجزا از آموزش و پرورش فعالیت می‌کند، اما این دو سازمان آموزشی بسیار از هم متأثر هستند. با توجه به نقش مهم دانشگاه در آموزش و تربیت معلمان خبره و متخصص در زمینه ورزش، طبق نظر مصاحبه‌شوندگان، لازم است که گرایش آموزش تربیت‌بدنی در دانشگاه‌ها ایجاد، سرفصل‌های آموزشی در دانشگاه به‌روز و تأکید بیشتری

بر کارورزی و تجربه‌اندوزی شود. هلگولد^۱ و همکاران [۴۳] نیز در تحقیق خود اشاره کردند که چالش اصلی قرن بیست و یکم درخصوص چگونگی کیفیت بخشی به تعلیم و تربیت معلمان این است که دانشگاه‌ها باید چه خصوصیات و تعاملاتی داشته باشند تا معلمانی تربیت کنند که بتوانند در محیط‌های آموزش و یادگیری پیچیده کنونی، حمایت‌گر دانش‌آموزان با نیازهای متنوع آموزشی باشند. مدرسه و دانشگاه فضاهای جداگانه‌ای هستند و تنها ارتباط رسمی بین آن‌ها، به واسطه دوره‌های کارورزی دانشجوی معلمان در مدارس است [۴۴].

شیوه‌های ارزشیابی از معلمان یکی دیگر از الزامات و راهبردهای آموزش است. براساس دیدگاه مصاحبه‌شوندگان، در صورت برگزاری آزمون‌های دوره‌ای برای سنجش آمادگی معلمان، تعریف پارامترها و الزام معلمان به گذراندن آن‌ها در ابتدای هر سال و پایش آن به صورت دوره‌ای و مشخص بودن معیار ارزشیابی براساس هدف‌های درس تربیت بدنی می‌تواند به بهبود کیفیت درس تربیت بدنی کمک کرد. عباسی، قادری و ملکی [۴۵] در تحقیق خود بیان کردند که ارزشیابی معلمان به عنوان یک راه حل برای بهبود کیفیت آموزش مورد توجه دولت‌های مختلف قرار گرفته و ایجاد چهارچوب برای ارزشیابی ضروری است؛ زیرا بدون آن، ارزشیابی هدف مشخصی ندارد. چهارچوب‌های ارزشیابی نیازمند استانداردهای تعریف‌شده و آموزش مداوم ارزشیابی‌کنندگان است.

عامل هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی تدریس شامل شش بعد از جمله استفاده از روش تدریس بهینه، جبران محدودیت زمانی، استفاده از شیوه‌های اجرای کارآمد، هدف‌گذاری اثربخش، مشارکت و حمایت مسئولان و تجدیدنظر در شیوه‌های ارزشیابی از دانش‌آموزان است. استفاده از روش تدریس بهینه یکی از عوامل هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی تدریس است که به بهبود کیفیت تدریس معلمان کمک می‌کند. در صورتی که معلمان روش تدریس خود را براساس ویژگی‌ها و مهارت‌های

دانش‌آموزان تنظیم و از روش‌های نوین تدریس و شیوه‌های ترکیبی استفاده کنند، می‌تواند در کیفیت تدریس آن‌ها تأثیر مثبتی بگذارد. محققان نیز معتقدند که معلمان باید براساس ماهیت و ویژگی‌های محتوای درسی، سطح توانایی و آمادگی دانش‌آموزان، مهارت‌های حرکتی آن‌ها و محیط، روشی را برای تدریس انتخاب کنند. همه روش‌ها به هم متصل و مکمل یکدیگر هستند و اغلب به جای یکدیگر استفاده می‌شود؛ با این حال از آنجاکه تربیت بدنی یک رشته آموزشی منحصربه‌فرد است، معلم هنگام کار با دانش‌آموزان به رویکردهای تخصصی نیازمند است و این فرصت را دارد که دائماً روش‌های جدید تدریس را توسعه دهد [۱۷].

یکی دیگر از عوامل تأثیرگذار بر هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی تدریس، جبران محدودیت زمانی درس تربیت بدنی است. مصاحبه‌شوندگان معتقدند که با ایجاد کانون‌های ورزشی درون مدرسه‌ای، ترویج ورزش همگانی، تلفیق سایر درس‌ها با تربیت بدنی، اجرای ورزش صبحگاهی، تعریف تربیت بدنی به صورت فوق برنامه و برگزاری جشنواره‌های ورزشی و اعطای امتیاز به برندگان می‌توان زمان محدود کلاس‌های تربیت بدنی را جبران کرد. این امر می‌تواند موجب مشارکت و علاقه‌مندی دانش‌آموزان به ورزش و بهبود کیفیت تدریس شود. مورگان و هانسن^۲ [۴۶] در بررسی دیدگاه معلمان کلاس درس از تأثیر موانع تدریس تربیت بدنی بر کیفیت برنامه‌های تربیت بدنی، دو دسته را به عنوان عوامل کلیدی بازدارنده معلمان تربیت بدنی معرفی کردند که با عنوان‌های مرتبط با معلم و نهادی طبقه‌بندی شدند. پنج مانع بزرگ به عنوان نهادی یا خارج از کنترل معلم شناسایی شد که اثرات نامطلوب عمده این موانع در کاهش زمان صرف‌شده برای آموزش تربیت بدنی و ارائه باکیفیت آن مشهود بود.

قنبری فیروزآبادی و همکاران [۴۷] نیز در تحقیق خود اشاره کردند که دو ساعت درس اجباری

2. Morgan & Hansen.

1. Helgevold.

تربیت بدنی در هفته برای پوشش هدف‌های سلامت دانش‌آموزان کافی نیست و برای جبران آن می‌توان با فوق‌برنامه‌ها و شرکت دادن دانش‌آموزان در ورزش صبحگاهی، المپیاد ورزشی درون‌مدرسه‌ای، حیاط پویا، کانون‌های ورزشی، مسابقات ورزشی مدرسه قهرمان و طرح کوشا، دانش‌آموزان را در فعالیت بدنی درگیر و سلامت جسمانی آن‌ها را تأمین کرد. شیوه‌های اجرای کارآمد درس تربیت بدنی یکی دیگر از ابعاد تأثیرگذار بر هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی تدریس است که باید در آن به شاخص‌هایی همچون استعدادیابی، تفاوت‌های فردی، علاقه و گرایش دانش‌آموزان در آموزش تربیت بدنی، هدفمند کردن دانش‌آموزان در درس تربیت بدنی، تبیین فواید ورزش برای دانش‌آموزان، ایجاد احساس نیاز به ورزش در دانش‌آموزان، آموزش مهارت‌های پایه، استفاده از بازی برای افزایش انگیزه، استفاده از اصول روان‌شناسی، استفاده از تکنولوژی به‌روز برای آموزش، طراحی سایت و برنامه‌ریزی در فضای مجازی، برگزاری نمایشگاه‌های دوره‌ای در حوزه تربیت بدنی، استفاده از تابلوی اعلانات و شبکه‌های اجتماعی مدرسه برای بیان نکته‌های آموزشی تربیت بدنی، توجه و مسئولیت دادن به دانش‌آموزان بی‌تحرك توجه شود. استفاده از بازی‌ها در مدارس می‌تواند باعث ارتقای کیفیت آموزش تربیت بدنی و دستیابی به هدف‌های روانی همچون خودکنترلی، کسب شایستگی و... شود [۴۸] و به‌عنوان ابزاری مؤثر در تربیت و پرورش دانش‌آموزان به توسعه استعدادها، رشد و پرورش شخصیت اجتماعی در ابعاد عاطفی، روانی، قانونمندی و ایجاد تعهدات عمل کند [۴۹]. اجرای انواعی از بازی‌های بومی و محلی برای نمونه بازی‌های بومی و محلی (جَنَّتْ بَازِی، لولوبازی، اوستا غلوم و...) در استان خراسان جنوبی و همچنین استفاده از انواع ورزش‌های جدیدی که در مدارس دنیا ارائه می‌شود و قابلیت تطبیق با فرهنگ و ارزش ایرانی دارد (راکتبال، سبک تاکرا، بیسبال و...)، می‌تواند باعث افزایش انگیزه در دانش‌آموزان برای تحرک بیشتر در آموزش تربیت بدنی شود. یک راهکار مناسب برای

افزایش آگاهی و توسعه توجه دانش‌آموزان و اولیای مدرسه به تربیت بدنی، نصب تابلوی اعلانات ورزشی و استفاده از شبکه‌های اجتماعی مدرسه است. این راهکار یکی از روش‌هایی است که موجب افزایش جاذبه درس تربیت بدنی در مدارس می‌شود و به اهمیت سخت‌افزارها و نرم‌افزارها جهت ارائه بهتر اطلاعات و در نتیجه، درک بهتر دانش‌آموزان از درس تربیت بدنی اشاره می‌کند. نقش عمده تکنولوژی کمک به بهبود کارایی کلی فرایند یادگیری است و در تعلیم و تربیت این کارایی بهبود می‌یابد و به طرق گوناگون می‌تواند ظاهر شود. این امر موجب افزایش کیفیت یادگیری یا میزان تسلط بر آن، کاهش مدت زمان مورد استفاده یادگیرندگان برای دسترسی به هدف‌های مورد نظر و افزایش کارایی معلمان برحسب تعداد یادگیرندگان می‌شود [۳۳].

از ابعاد تأثیرگذار بر هم‌افزایی شیوه‌های پیاده‌سازی تدریس تربیت بدنی، هدف‌گذاری اثربخش است. در صورت به‌روز شدن هدف‌ها، با توجه به تمامی ابعاد تربیت بدنی، اولویت‌گذاری ابعاد تربیت بدنی، تبیین میزان اثرگذاری تربیت بدنی باکیفیت در آینده پویا و فعال جامعه، تناسب بین هدف‌های تعریف‌شده و مجری هدف‌ها، ترغیب دانش‌آموزان به فعالیت بدنی، تبیین ارزش و اهمیت درس تربیت بدنی برای والدین، مسئولان مدارس و خانواده‌ها به‌عنوان بخشی از جامعه هدف و همچنین توسعه زیرساخت‌ها در طراحی هدف‌ها، می‌تواند به بهبود کیفیت تدریس تربیت بدنی در مدارس کمک کند. در این زمینه، رضائی‌نژاد [۵۰] معتقد است که تدوین هدف برای هریک از برنامه‌های ورزشی در مدارس ضروری است. معلمان و مربیان باید بتوانند هدف‌های رفتاری هر برنامه یا فعالیت آموزشی را در جنبه‌های جسمانی و مهارتی، ادراکی - شناختی و عاطفی - اجتماعی شناسایی و تفکیک کنند و به هم ارتباط دهند. این تفکیک و شناسایی صوری است و همه این جنبه‌ها در فعالیت یا رفتار وجود دارند، اما هدف‌های رفتاری باید در سطح آگاهی یا معرفت، نگرش و رفتار تعیین و تنظیم شود. به عبارت دیگر، برای

و خارج از مدرسه برای توسعه فعالیت بدنی دانش آموزان ایجاد می کند. در رأس این مدل، آموزش های بدو ورود معلمان و ضمن خدمت، صلاحیت ها، فرصت ها و انگیزه ها (COM^۲) قرار دارد تا با ارائه تربیت بدنی کیفی فعالیت بدنی دانش آموزان را در کل مدرسه تقویت کند [۵۴].

در نهایت، ارتقا و بهبود کیفیت تدریس تربیت بدنی در مدارس از طرفی باعث مشارکت بیشتر دانش آموزان در کلاس های تربیت بدنی و توانایی انجام مهارت های ورزشی به صورت ماهرانه می شود که به توسعه سواد حرکتی آنان کمک می کند و از طرف دیگر، باعث ایجاد سبک زندگی سالم و فعال در جامعه با تغییر تفکر و گرایش مسئولان و خانواده ها به تربیت بدنی، بهبود سبک زندگی دانش آموزان، افزایش نشاط و شادابی دانش آموزان و افزایش انگیزه معلمان می شود. بر همین اساس، می توان گفت که سواد حرکتی باعث می شود دانش آموزان در طیف وسیعی از فعالیت های بدنی و موزون و شرایط ورزشی حرکت کنند و در قبال شرایط محیطی موجود و براساس ادراک خود واکنش مناسب نشان دهند [۵۵]. همچنین ابزار مورد نیاز دانش آموزان را برای توسعه موفقیت های ورزشی و دستیابی به سبک زندگی سالم تر فراهم می کند [۵۶]. درواقع، زمانی که مدیران و مسئولان اداره آموزش و پرورش استان خراسان جنوبی تلاش کنند که معلمان متخصص برای تدریس درس تربیت بدنی در مدارس به کار گرفته شوند و توانمندی های آن ها را با برگزاری همایش ها، کارگاه های آموزشی و... افزایش دهند و از طرفی امکانات ورزشی لازم را برای فعالیت و تدریس بهینه در مدارس فراهم کنند، باعث می شود معلمان با تلاش، انگیزه و خلاقیت بیشتری محتوای آموزشی را تدریس کنند که در این صورت بهبود کیفیت تدریس تربیت بدنی در مدارس استان خراسان جنوبی، مشارکت بیشتر دانش آموزان و به تبع آن، جامعه را شاهد خواهیم بود.

بروز رفتار حرکتی فعال و سالم (کسب آمادگی، سلامتی و مهارت)، تدوین هدف ها در سطح آگاهی و معرفت (دانش) و در سطح نگرش (تمایل و نگرش مثبت نسبت به فعالیت های حرکتی و ورزشی) لازم است. ارزشیابی عملکرد دانش آموزان یکی دیگر از ابعاد تأثیرگذار بر هم افزایی شیوه های پیاده سازی تدریس تربیت بدنی است که باید تأکید بر حضور فعال دانش آموزان در ساعت درس تربیت بدنی و کم رنگ و کم اهمیت جلوه دادن ارزشیابی کمی مد نظر معلمان قرار گیرد؛ زیرا که در نتیجه، موجب جلب مشارکت بیشتر دانش آموزان و هم زمان، بهبود عملکرد معلمان تربیت بدنی می شود.

تسلیمی و بابویی [۵۱] نیز معتقدند که ارزشیابی هماهنگ و متمرکز درس تربیت بدنی تأثیر مثبتی بر روند اجرای درس تربیت بدنی در مدارس می گذارد و بازتاب گسترده ای را نیز در جامعه ایجاد می کند. رنجبر و محمدی [۵۲] در پژوهش خود اشاره کردند که مؤلفه های ارزشیابی باید با شرایط جسمانی دانش آموزان و طرح ملی ورزش تناسب داشته باشند؛ زیرا در غیر این صورت، بر کیفیت درس تربیت بدنی تأثیر منفی خواهد گذاشت. طبق نظر مصاحبه شوندگان، یکی دیگر از شیوه های هم افزایی در تدریس مشارکت و حمایت مسئولان است. با عملکرد مثبت معلمان تربیت بدنی در مدارس و آگاهی مدیران و مسئولان از هدف های درس تربیت بدنی زمینه حمایت و مشارکت مدیران برای دستیابی به هدف ها فراهم می شود که می تواند به بهبود کیفیت تدریس تربیت بدنی در مدارس بینجامد. عبدالهی [۵۳] نیز اقدام های مدیران را مجموعه ای از شرایط دانسته است که می تواند کارکنان را توانمند سازد؛ درواقع مدیران می توانند بستر و فرصت های لازم برای توانمندتر شدن کارکنان را فراهم کنند. از جمله دیگر راهکارهایی که در این زمینه پیشنهاد می شود، چهارچوب ایجاد مدارس فعال (CAS^۱) است. این چهارچوب با ایجاد محیط های فیزیکی و اجتماعی و درگیر کردن ذی نفعان کلیدی، فرصت هایی را در داخل

development in physical education and sports: A review study. *European Physical Education Review*. 2020; 26(4): 797-813.

منابع

10. Khakimovich K. S, Rozmatovich U. S. Regional Problems of Differentiated Physical Education of Preschool Children. *Journal of Higher Education Theory & Practice*. 2022; 22(15): 215-224.
11. Slameto. *Belajar dan Faktor-faktor yang Mempengaruhinya*. Jakarta: Rineka Cipta; 2010.
12. Soegiyanto. *Keikutsertaan Masyarakat dalam Kegiatan Olahraga*. Media Ilmu Keolahragaan Indonesia. 2013; 3(1): 18-24.
13. Mahmudah U, Cahyati W. H, Wahyuningsih A. S. Kesehatan Masyarakat. *Jurnal Kesehatan Masyarakat*. 2013; 8(2): 113-120.
14. Relisa. *Kajian Prasarana Pendidikan Sekolah Dasar sebagai Salah Satu Indikator Pencapaian Standar Nasional Pendidikan*. *Jurnal Pendidikan dan Kebudayaan*. 2016; 1(1): 81-96.
15. Sulaiman. *Strategi Pembelajaran Pendidikan Jasmani, Olahraga dan Kesehatan Menggunakan Pendekatan Sistem*. Semarang; 2016.
16. Rizky L, Rumini, Setiawan I. Pengembangan Pembelajaran Lempar Lembing menggunakan Media Roket pada Siswa Kelas IX. SMP N 2 Pemalang Tahun Pelajaran 2012/2013. *Journal of Physical Education, Sport, Health and Recreation*. 2013; 2(7).
17. Baxtiyorovich S. B. Approach to Teaching Physical Training. *Best Journal of Innovation in Science, Research and Development*. 2023; 2(4): 60-66.
18. Nielsen J. V, Bredahl T. V. G, Bugge A, Klakk H, Skovgaard T. Implementation of a successful long-term school-based physical intervention: exploring provider and programme characteristics. *Evaluation and program planning*. 2019; 76(1): 1-40.
۱۹. قنبری هادی، شتاب‌بوشهری ناهید، شفیع‌نیا پروانه، مهرعلیزاده یدالله. طراحی مدل عوامل مؤثر بر گرایش دانش‌آموزان دبستانی به ورزش: یک پژوهش آمیخته. *مجله مطالعات آموزش و یادگیری*، ۱۳۹۸؛ ۱۱(۱): ۲۳۹-۲۵۷.
1. Wright P. M, Craig M. W. Tool for assessing responsibility_based education (TARE): Instrument development, content validity, and inter-rater reliability. *Measurement in Physical Education and Exercise Science*. 2011; 15(3): 204-219.
2. Weiss M. R. Teach the children well: A holistic approach to developing psychosocial and behavioral competencies through physical education. *Quest*. 2011; 63(1): 55-65.
3. Holt N. L, Kingsley B. C, Tink L. N, Scherer J. Benefits and challenges associated with sport participation by children and parents from low-income families. *Psychology of Sport and Exercise*. 2011; 12(5): 490-499.
4. Bailey R, Armour K, Kirk D, Jess M, Pickup I, Sandford R, Education B. P. The educational benefits claimed for physical education and school sport: an academic review. *Research Papers in Education*. 2009; 24(1): 1-27.
5. Bailey R. Sport, physical activity and educational achievement-towards an explanatory model. *Sport in Society*. 2017; 20(7): 768-788.
۶. اکبری تقی، عابدی‌نیا افشین، قربان‌زاده طولارودپایین پدرام. شناسایی عوامل مؤثر بر کیفیت بخشی درس تربیت بدنی از نظر معلمان ورزش شهرستان تالش. *اولین همایش بین‌المللی تازه‌های پژوهش در علوم ورزشی*. دانشگاه محقق اردبیلی، ۱۳۹۸.
7. Watson A, Timperio A, Brown H, Best K, Hesketh K. D. Effect of classroom-based physical activity interventions on academic and physical activity outcomes: a systematic review and meta-analysis. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*. 2017; 14(1): 1-24.
8. Cryan M, Martinek T. Youth sport development through soccer: An evaluation of an after-school program using the TPSR model. *Physical Educator*. 2017; 74(1): 127-149.
9. Opstoel K, Chapelle L, Prins F. J, De Meester A, Haerens L, van Tartwijk J, De Martelaer K. Personal and social

- using core implementation components model. *Journal of School Health*. 2019; 89(5): 427-431.
29. Kimwarey M. C, Chirure H. N, Omondi M. Teacher empowerment in education practices: strategies, constraints and suggestions. *Journal of Research & Method in Education*. 2014; 4(2): 51-56.
۳۰. سلطانی ایرج، صریحی اسفستانی رسول، عباسی حمید. نقش میانجی رفتار شهروند سازمانی در تأثیر حمایت سازمانی ادراک شده و توانمندسازی روان‌شناختی بر عملکرد شغلی. نشریه مطالعات مدیریت (بهبود و تحول)، ۱۳۹۲؛ ۲۳(۷۰): ۲۰۹-۲۲۹.
31. Balkar, B. Defining an empowering school culture (ESC): Teacher perceptions. *Issues in Educational Research*. 2015; 25(3): 205-225.
۳۲. وحدانی محسن، حمیدی مهرزاد، خبیری محمد، علیدوست قهفرخی ابراهیم. تدوین نقشه استراتژی تربیت بدنی و فعالیت‌های ورزشی وزارت آموزش و پرورش. پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۳۹۶؛ ۱۲(۱۲): ۱۷-۳۶.
۷. قناعت مرتضی، طالب‌پور مهدی، حیدری رضا، گل‌گلی مهناز. شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه تربیت بدنی و ورزش دانش‌آموزی (مورد مطالعه: استان خراسان رضوی). پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۴۰۲؛ ۱۰(۲۹): ۱۵۵-۱۸۴.
۸. عزیزی نعمت‌اله، بلندهمتان کیوان، ساعدی پیمان. زمینه‌ها و عوامل خلاقیت در تدریس معلمان خلاق در مدارس ابتدایی و متوسطه مناطق روستایی. فصلنامه تدریس پژوهی، ۱۳۹۸؛ ۷(۲): ۸۸-۱۱۴.
35. Mracek P, Mucha M. The use of knowledge management in marketing communication of small and medium-sized companies. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 2015; 175(1): 185-192.
36. Mao H, Liu S, Zhang J, Deng Z. Information technology resource, knowledge management capability, and competitive advantage: The moderating role of resource commitment. *International Journal of Information Management*. 2016; 36(6): 1062-1074.
37. Chu K. W. Leading knowledge management in a secondary school. *Journal of Knowledge Management*. 2016; 20(5): 1104-1147.
20. D'Elia F, Mazzeo F, Raiola G. The core curriculum in the university training of the teacher of physical education in Italy. *Journal of Human Sport and Exercise, Spring Conferences of Sports Science*. 2018; 13(2): 13-20.
۲۱. نسترن بروجنی الهام، نسترن بروجنی ایمان، هنری حبیب. شناسایی مشکلات موجود در درس تربیت بدنی مدارس شهر اصفهان و مقایسه دیدگاه مدیران، کارشناسان و معلمان تربیت بدنی مدارس اصفهان. رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی، ۱۳۹۵؛ ۴(۴): ۸۳-۹۴.
22. Daly-Smith A, Quarmby T, Archbold V. S, Corrigan N, Wilson D, Resaland G. K, McKenna J. Using a multi-stakeholder experience-based design process to co-develop the Creating Active Schools Framework. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*. 2020; 17(1): 1-12.
23. An R, Liu J, Liu R. State laws governing school physical education in relation to attendance and physical activity among students in the USA: A systematic review and meta-analysis. *Journal of Sport and Health Science*. 2021; 10(3): 277-287.
۲۴. نادری سمیه، بهرامی شهاب، اسماعیلی محسن. ارائه مدل راهکارهای بهبود اثربخشی روش تدریس ورزش در مدارس ابتدایی ایران با رویکرد گراند تئوری. پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۳۹۹؛ ۸(۲۰): ۱۵۹-۱۷۸.
25. Tsangaridou, N. Early childhood teachers views about teaching physical education: challenges and recommendations. *Physical Education and Sport Pedagogy*. 2017; 22(3): 283-300.
26. Li C. H, Lai S. H. Education strategy of professional physical education talents' practical ability cultivation under the new situation. *EURASIA Journal of Mathematics Science and Technology Education*. 2017; 13(10): 7015-7024.
27. Wei W. Expand the role of training in the school of physical education reform and development. *Advances in Economics, Business and Management Research*. 2017; 29(1): 873-876.
28. Kearns N. E, Kleinert J. O, Dupont-Versteegden E. E. Implementing multilevel school-based physical activity interventions

۴۷. قنبری فیروزآبادی علیرضا، امانی امین، ریحانی محمد، سردرودیان مهتا. طراحی الگوی راهبردی توسعه ورزش دانش‌آموزی. پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۳۹۸؛ ۸(۲۰): ۱۷۹-۲۰۴.
48. Williams J, Pill S, Coleman J, Mallett C, Hughes S. Combining psychology, a Game Sense Approach and the Aboriginal game Buroinjin to teach quality physical education. Curriculum Studies in Health and Physical Education. 2022; 13(1): 34-48.
۴۹. سفیدگر آیلا، خدادادی محمدرسول، عبدوی فاطمه. تأثیر بازی‌های بومی و محلی در کیفیت اوقات فراغت و نیک‌زیستی فردی دانش‌آموزان (مطالعه موردی: دانش‌آموزان دختر مقطع ابتدایی شهرستان سلماس). گردشگری و اوقات فراغت، ۱۴۰۲؛ ۸(۱۶): ۱۷۵-۲۰۰.
۵۰. رمضانی‌نژاد، رحیم. تربیت‌بدنی در مدارس. تهران: انتشارات سمت، ۱۳۹۷.
۵۱. تسلیمی زهرا، بابونی حسین. استقرار ارزشیابی هماهنگ و متمرکز درس تربیت‌بدنی در مدارس: یک مطالعه کیفی. پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۳۹۷؛ ۱۴(۱۴): ۴۵-۶۶.
۵۲. رنجبر حافظ، محمدی نصرالله. عوامل تأثیرگذار بر کیفیت‌بخشی درس تربیت‌بدنی از دیدگاه معلمان تربیت‌بدنی استان مازندران. پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد، دانشگاه شمال، ۱۳۹۶.
۵۳. عبدالحی بیژن. توانمندسازی روان‌شناختی کارکنان: ابعاد و اعتبارسنجی براساس مدل‌سازی معادلات ساختاری. فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی. ۱۳۸۴؛ ۱۱(۱): ۳۷-۶۴.
54. Gelius P, Messing S, Goodwin L, Schow D, Abu-Omar K. What are effective policies for promoting physical activity? A systematic review of reviews. Preventive Medicine Reports. 2020; 18(1): 1-13.
55. Silverman S, Mercier K. Teaching for physical literacy: Implications to instructional design and PETE. Journal of Sport and Health Science. 2017; 4(2): 150-155.
56. Whitehead M. Physical literacy: Throughout the life course. New York: Routledge; 2018.
38. Chu K. W, Wang M, Yuen A. H. Implementing knowledge management in school environment: Teachers' perception. Knowledge Management and E-Learning. 2011; 3(2): 139-152.
39. Yildirim M. C. A study on contribution of the basic training course to the professional development of probationary teachers. Educational Sciences: Theory and Practice. 2012; 12(3): 1880-1886.
۴۰. حسینی شاهو، حمیدی مهرزاد، قربانیان‌رجبی آسیه، سجادی نصرالله. شناسایی قوت‌ها، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای استعدادیابی در ورزش قهرمانی جمهوری اسلامی ایران و تنگناها و چالش‌های فراروی آن. مدیریت ورزشی، ۱۳۹۲؛ ۵(۱۷): ۵۲-۲۹.
41. Wendt J, Scheller D. A, Flechtner-Mors M, Meshkovska B, Luszczynska A, Lien N, Steinacker J. M. Barriers and facilitators to the adoption of physical activity policies in elementary schools from the perspective of principals: An application of the consolidated framework for implementation research-A cross-sectional study. Frontiers in Public Health. 2023; 11(1): 1-10.
42. Schneider B, Brief A. P, Guzzo R. A. Creating a climate and culture for sustainable organizational change. Organizational Dynamics. 1996; 24(4): 7-19.
43. Helgevold N, Naesheim-Bjorkvik G, Ostrem S. Key focus areas and use of tools in mentoring conversations during internship in initial teacher education. Teaching and Teacher Education. 2015; 49(1): 128-137.
44. Moon B. Do universities have a role in the education and training of teachers? An international analysis of policy and practice. Cambridge University Press. 2016.
۴۵. عباسی رقیه، قادری مصطفی، ملکی حسن. فراتحلیل ارزیابی انجام‌شده پیرامون ارزشیابی عملکرد معلمان و ارائه الگوی مناسب برای آن. پژوهش‌های آموزش و یادگیری، ۱۳۹۹؛ ۱۷(۲): ۷۳-۸۵.
46. Morgan P. J, Hansen V. Classroom teachers' perceptions of the impact of barriers to teaching physical education on the quality of physical education programs. Research Quarterly for Exercise and Sport. 2008; 79(4): 506-516.